

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

hævdede, at man opfatter vort forbehold som naivt eller useriøst, for det er blevet tilkendegivet både på de ministermøder, jeg har deltaget i, og det møde, som statsministeren deltog i, at man udmærket forstod, at vi som nyt land kunne have sådanne problemer, og at man også var parat til at tage hensyn til, at Danmark selv afgjorde sin metode til valgene.

Til hr. Stetter kan jeg sige, at vi også tror, i overensstemmelse med det notat, som er fremsendt til markedsudvalgets medlemmer, at det kan lade sig praktisere at fastholde obligatorisk dobbeltmandat. Vi tror ikke, at problemet om valgbarhedsbetingelsen, nemlig medlemskab af dette parlament, af folketinget, skulle umuliggøre en ordning med dobbeltmandat. Vi finder tværtimod, når vi læser de betragtninger, embedsmænd i udenrigsøkonomiministeriet og i indenrigsministeriet har nedfældet, at der kan være større vanskeligheder ved at sikre repræsentation, der er i overensstemmelse med repræsentationen her i folketinget, hvis vi ikke har valg samtidig med valg herhjemme. Det vil være meget vanskeligere at sikre det, fordi vi har mange partier, og fordi vi ofte skifter repræsentation i dette folketing. Derfor kunne man meget let komme i den situation, at det var ganske få af dem, der sad i EF-Parlamentet, der havde noget som helst med partier at gøre, som efter 5 års forløb var i dette folketing.

Jeg vil også gerne sige til hr. Stetter, at jeg finder det temmelig urimeligt at fortolke drøftelserne om de økonomiske forhold i de forskellige EF-ministerråd derhen, at Danmark nu skulle opgive den økonomiske politik, som er fastlagt ved septemberforliget, fordi andre lande ikke var villige til en aktivitetsforøgelse. Det er tværtimod sådan, at de lande, vi har drøftet disse spørgsmål med, alle har bedyret, at det også var deres indstilling og holdning, at man skulle gennemføre aktivitetsforøgelser i deres egne lande. De havde forskellige meninger om, hvorvidt man skulle lægge hovedvægten på investeringer eller på forbrugsudvidelse, men der var ingen, der nægtede, at det var nødvendigt med aktivitetsudvidelse.

Vedrørende Spanien vil jeg sige, at det,

det her drejer sig om, er, om man skal genoptage forhandlingerne om frihandelsaftalen, og på det punkt skal der være enighed, efter at man enigt har besluttet, at man ville afbryde disse forhandlinger. Vi finder, at der skal være rimelige vidnesbyrd om en politisk liberalisering i Spanien. Når vi finder sådanne rimelige vidnesbyrd, vil vi naturligvis støtte, at man genoptager forhandlingerne om en frihandelsaftale. Vi vil altså nøje følge udviklingen, men vi vil ikke medvirke aktivt til, at man optager forhandlingerne, før der er vidnesbyrd om en liberalisering.

Jeg beklager, at hr. Maigaard fortsat opfatter de socialdemokratiske forbehold som teater, og jeg beklager også, at hr. Maigaard trods bedre vidende bliver ved med at påstå, at jeg skulle have indtaget en anden holdning i januar ved afstemningen i Parlamentet. Jeg har oven i købet gjort mig den ulejlighed at citere mig selv i hr. Maigaards partiblade, Minavisen, hvor det klart fremgår, hvad jeg ordret sagde i Parlamentet, nemlig at vi var tilhængere af princippet om direkte valg, men at vi mente, at der skulle sikres bedre overensstemmelse mellem repræsentationen her i tinget og repræsentationen i EF-Parlamentet.

Jeg er glad for hr. Honorés bemærkninger om, at vi har skaffet befolkningen og dette folketing bedre tid til at behandle problemerne vedrørende direkte valg. Han fandt, at der ikke alene var betragtninger, der kunne føre til, at man skulle gennemføre det uden dobbeltmandat og som et europæisk valg, men også betragtninger, der pegede i den anden retning, og at vi måske burde studere sagen yderligere for at finde ud af, om der var andre metoder end dem, regeringen her har foreslået.

Men det er jo karakteristisk, at der ikke findes andre metoder end dem, regeringen for tiden har foreslået. Vi har aldrig afvist at snakke med partierne om andre metoder. Hvis de øvrige partier eller medlemmer af dette folketing ville fremlægge andre metoder til sikring af bedst mulig overensstemmelse mellem repræsentationen i EF-Parlamentet og repræsentationen her i folketinget, så er vi selvfølgelig villige til at lytte til det og drøfte det. Men hidtil er der ikke fremsat andre forslag end regeringens, og nu får man så lejlighed til at